

בש"פ 3768/15 - אילן עזרן נגד מדינת ישראל

בבית המשפט העליון

בש"פ 3768/15

לפני:

העורר:
אילן עזרן

נ ג ד

המשיבה:
מדינת ישראל

ערר על החלטתו של בית המשפט המוחז בטל Aviv
מיום 25.5.2015 במ"ת 15-05-43936 שניתנה על ידי
כבוד השופט ע' רבי

תאריך הישיבה:
כ' בסיוון התשע"ה (7.6.2015)

בשם העורר:
עו"ד צדוק חוגי

בשם המשיבה:
עו"ד נורית הרצמן

החלטה

לפני ערר על החלטתו של בית המשפט המוחז בטל Aviv-יפו, מ"ת 05-43936-5 (כב' השופט ע' רבי), אשר בסיסו עומדת טענה הסגורה כי בית המשפט המוחז האמין את תנאי השחרור של העורר על אף שאלה כלל לא נקבעו בדיון שקדם לבקשתו, אשר נערכ ביום 22.5.2015 מס' ימים לאחר מכן, ביום 25.5.2015, הגישה המדינה בקשה לתקן הפרוטוקול, כך שיוציאן מפורשות כי מעצר הבית מוארך. בית המשפט נעתר לבקשתו. נקבע כי תנאי

עמוד 1

שחררו של הנאשם – ובכללם מעצר בית מוחלט בבית הורי – יעדמו בתקופם עד להחלטה אחרת. מכאן העරר. יערר כי דבר בשלב שבו טרם הוגש כתוב אישום.

מדובר במקרה שלוש הסתייגויות מרכזיות: הראשונה, כי מעצר הבית פג בעת הדיון הראשון, אשר נערך ביום 22.5.2015. השנייה, כי הדריך לתקן את התוצאה, מבחינתה של התביעה, לא הייתה באמצעות הגשת בקשה לתיקון פרוטוקול, אלא נדרש היה להגיש בקשה חדשה. השלישית, כי בית המשפט לא פנה אליו לקבלת תגובה ולא נכון תחת החלטה צזו במעמד צד אחד.

ה גם שאין לשולח חלק מטענות הנאשם, אין מקום להעתר לעורר מטעמים אחרים. ראשית, הנאשם הסכים בדיון ביום 22.5.2015 להארכת תנאי השחרור של העורר, ובכללם שהייתו במעצר בית. שנית, גם בהנחה שהיא על המדינה לדרש תיקון של החלטת בית המשפט, שכן אין בה התייחסות מפורשת לתנאי מעצר הבית, ובהנחה שהיא מוקם לבקש את תגובהו במקרה – התוצאה אליה הגיע בית משפט קמא אינה מוגלה טעות. הטעם לדבר, כי הנאשם לא העלה כל טענה, בכתב העורר או בדיון אשר נערך בפני, כנגד תנאי השחרור של מעצר בית מלא, נכון לאותו שלב. אדרבה, כאמור – הוא הסכים לכך. שלישיית, גם שההחלטה מיום 22.5.2015 אינה מארכיה את מעצר הבית מלא, הרי שכך שציינה התובעת – בהחלטה נאמר כי העורר "יהיה רשאי לצאת למשרד הוגש וזאת בפיקוח אחד המפקחים וכן לאחר הודעה מראש לפראקליטות". היתר היציאה מלמד על קיומו של מעצר בית, שכן אחרת – לשם מה יש צורך בהיתר לפגישת עורך הדין המיצגנו?

צודק הנאשם כי יש להקפיד בדיוני מעצרים ושחרור, וכי על בית המשפט להבהיר את מעמד הנאים או החשוד. עם זאת, במקרה דנן, כאשר הדברים עומדים מאיליהם ואף קיבלו ביטוי מסוים (אם כי לא ישיר) בפרוטוקול, והכל בהסכמה העורר – אשר שמר על תנאי השחרור – אין סבור כי זה המקורה שבו יש להכريع בין עמדות הצדדים: ביטול מעצר בית בהיותו "לא-חוקי", שכן בית המשפט לא האריך את התנאי; אל מול מעמדה של דוקטרינת הבטלות היחסית במשפט המנהלי.

סבירomo של דבר, יש לראות בעורר כמשוחרר בשלב זה בתנאים של מעצר בית, בהתאם לתנאים שנקבעו בבית המשפט המחויז. הצדדים הבהירו כי בינתיים הוגש כתב אישום וכי הדיון בבקשת המעצר נמצא בעיצומו. בראשיה הכללת סבורני כי אין צורך במתן החלטה נוספת בעניין הנדון מעבר לאמר. דהיינו, העורר נתון במעצר בית מכוח החלטת בית המשפט המחויז, וזה עיקרו של דבר.

ניתנה היום, כ' בסיוון התשע"ה (7.6.2015).

שפט